

Schriftlezing: Matteüs 16:13-28

Tekst: Matteüs 16:13-17

Ps. 108:1,2

Ps. 37:1,2,11

Ps. 110:1,2,3,4

Gez. 69

Gez. 139:3,4,5

Gehouden te: Baflo, 06-03-11 (9.30 u.)
 Blokzijl, 13-03-11 (16.30 u.)

**Thema: Wat héb jij met Jezus Christus?
 (over verbondenheid met de Drie-enige God)**

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jong en oud,

1. Christus kennen

In het onderwijs lijkt de pendel weer de andere kant op te slaan, in de richting van meer aandacht voor echte kennis. Tenminste, als je de kranten mag geloven. Ik las in elk geval dat de minister van onderwijs plannen heeft voor een eindtoets in het basisonderwijs wat later in het seizoen dan de Citotoets tot nu toe. Want dan kunnen de jongens en meisjes wat langer trainen op hun taal en rekenen.

Meer aandacht voor kennis, jongens en meisjes, betekent dat je dingen echt weet, misschien zelfs wel uit je hoofd kent. Dat je goed kunt rekenen en dat je zo goed mogelijk je taal kunt schrijven, met d's en t's en dt's enzovoorts.

Vijfentwintig of veertig jaar geleden, toen je vader en moeder op de basisschool / lagere school zaten ging het vooral daarover. De tafels uit je hoofd kennen, soms rijen met jaartallen leren. En bijbelkennis met 'Naam en Feit'. Geen kwaad woord daarover. Het was ook niet zaligmakend.

En was het altijd fijn? Nee. Als je dat leren nu eens niet zo goed kon en je een verschrikkelijke hekel had aan dingen uit je hoofd leren.....

De laatste jaren gaat het er in het onderwijs vooral om, dat je dingen zelf goed kunt vinden en dat je het op die manier eigen maakt en ook kennis verwerft. Je moet goed met internet kunnen omgaan. Want daar haal je voor een groot deel je informatie weg.

Dat was de pendel die de andere kant op sloeg. En nu gaat hij weer terug, zo lijkt het. Kennis wordt weer belangrijker. Want in Nederland willen we de beste kenniseconomie van de wereld hebben..... Dat is blijkbaar het ideaal.

Misschien gaat het in de kerk en op de catechisatie ook wel weer meer die kant op. Wat in de maatschappij gebeurt, gebeurt ook in de kerk. Wij maken immers allemaal deel uit van die cultuur. Dat zit ook gewoon in ons.

Bijbelkennis is erg belangrijk. Was het altijd al, maar vandaag de dag zeker. Soms vang je signalen op, dat die bijbelkennis wegebt, bij jongeren en ouderen soms nauwelijks meer aanwezig is.

Maar hoe kun je in God geloven, als je (bijna) niets van hem of van de Heer Jezus Christus weet? Als je hem niet kent?

[Tussen haakjes: Ik heb het nu niet over kleine kinderen of mensen met een verstandelijke beperking. Hun geloof en vertrouwen zijn voor anderen vaak beschamend. Wat een verbondenheid met Jezus en met God!]

Als je Jezus Christus niet kent, kun je ook niet in hem geloven. Vindt u dat een goede stelling?

In ons gemeenteproject 'Leven in verbondenheid' gaat het om het kennen van Christus en de kracht daarvan. Christus kennen, daarin willen we elkaar in de gemeente helpen en stimuleren in onze bijbelstudie en de gesprekken in onze groepen.

Wie is Jezus? Wie is Jezus volgens jou? Wie is Jezus voor jou?

Dat zijn drie vragen die veel op elkaar lijken maar die toch ook behoorlijk verschillen. Op de eerste kun je een heel objectief, beschrijvend antwoord geven: Jezus is..... De tweede vraag daagt je uit om jouw mening over Jezus te geven. Dat komt al een stuk dichterbij. Je moet je houding tegenover hem bepalen. En vraag drie vraagt naar jouw relatie met Jezus. Jouw verbondenheid met Jezus Christus dus.

Jezus stelde een dergelijke vraag ook aan zijn leerlingen, hebben we gelezen: '*En wie ben ik volgens jullie?*' (Mat. 16:15)

Over die vraag en het antwoord van de leerlingen en over de reactie van Jezus op dat antwoord willen we horen en nadenken in deze dienst.

Het thema hebt u al gehoord en gezien:

Wat héb jij met Jezus Christus? (over verbondenheid met de Drie-enige God)

2. Christus kennen: jouw ding?

Hoe lees je of hoe zeg je de vraag van het thema? Waar leg je de klemtoon? Dat maakt verschil. 'Wat héb jij met Jezus Christus?' Of: 'Wat heb jíj met Jezus Christus?'

Even een ander zinnetje als voorbeeld: Mijn vader was timmerman. Kun je op minstens vier verschillende manieren lezen en horen.

- Mijn vader was tímmerman. Geen boer of dominee of automonteur.
 - Mijn vader wás timmerman. Nu niet meer, omdat hij een ander beroep heeft gekozen of al met pensioen is. Of overleden.
 - Mijn váder was timmerman. En mijn moeder huisvrouw en mijn opa schilder. En ik ben dominee.
 - Míjn vader was timmerman. En wat voor beroep heeft jouw vader? Wat is hij?
- U hoort de verschillen.

Wat héb jij met Jezus Christus? Als je het zo zegt, klinkt er iets van verwondering in door. Wat héb jij toch met Jezus Christus? Wat is het dat je zo aan hem verbonden bent?

Misschien heb jij iets met computerspelletjes. Iemand anders heeft iets met trekkers. Weer een ander met de FC Groningen. Ik heb iets met trainen en met orgelmuziek.

'Dat is helemaal mijn ding,' zeggen we dan.

Ik heb ook iets met mijn vrouw, kan ik zeggen. Een huwelijk, liefde, verbondenheid. Kinderen op de basisschool zeggen het ook van elkaar: 'Arie heeft met Karin.' Ze hebben een scharreltje, bedoelen ze dan, een beetje verkering zogenaamd.

Zoiets bedoel ik met die vraag: Wat héb jij met Jezus Christus?

En wat zeg je dan? Ik heb een band met Jezus, verbondenheid in het geloof. Een persoonlijke relatie, zeggen we tegenwoordig. Maar daarvoor moet je hem wel kennen en met hem vertrouwd zijn.

Ken jij Jezus Christus echt? Zouden we dat aan elkaar durven vragen in de gespreksgroepen? En durven we er dan een vrijmoedig antwoord op te geven?

3. Tussenbalans

Matteüs vertelt in ons bijbelgedeelte, dat Jezus zich met zijn leerlingen heeft teruggetrokken naar Caesarea Filippi. Dat ligt helemaal in het uiterste noorden van Israël. Eigenlijk buiten de grens van Galilea en het Joodse land. [Zie kaart] Hij heeft een terugtrekkende beweging gemaakt, weg uit de drukte van de steden en dorpen van Galilea met hun mensenmenigten, die hem volgden en met al hun zieken bij hem kwamen.

Jezus wil met zijn leerlingen alleen zijn en ook de balans opmaken van zijn werk tot nu toe. Wat leverde zijn preekwerk op toe nu toe? Welke uitwerking heeft zijn prediking van het koninkrijk van God gehad bij de mensen in Israël en ook bij zijn leerlingen. Een soort tussenevaluatie dus.

Daar wil Jezus het met zijn leerlingen over hebben, om straks met hen een stap verder te maken in de richting van zijn lijden, zijn kruis en zijn opstanding.

"Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg hij zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?'" (vs. 13)

Deze vraag van Jezus over de mening van de mensen over de Mensenzoon is een vraag van de Meester om het gesprek met zijn leerlingen op gang te brengen. Op deze manier wil deze Meester ook uitkomen bij de gedachten en de visie van die leerlingen zelf.

De leerlingen hebben ongetwijfeld gehoord hoe de mensen over Jezus denken. Twaalf mannen horen meer dan één. Allerlei gezichtspunten en namen doen de ronde. 'Hij is Johannes de Doper. Hij is Elia. Hij is Jeremia of één van de andere profeten.' Tal van namen worden genoemd kennelijk.

Maar de mensen komen niet verder dan de naam van een profeet. Dat is Jezus 'een profeet' in de klassen van de grote profeten als Johannes, Elia en Jeremia. Maar dat is dus geen echt geloof in de Mensenzoon Jezus Christus. Jezus weet dat zelf ook, tot zijn grote verdriet. De mensen zijn wel een heel eind op weg in hun denken. Maar ze zijn niet uitgekomen bij het geloof in Jezus Christus. Dat is voor hen een brug te ver.

Maar dan buigt Jezus zijn vraag naar de leerlingen toe. *"En wie ben ik volgens jullie?"*

Laat deze vraag van Jezus ook maar op jou afkomen, mijn broeder en zuster. U moet nu wel nadenken en tot een antwoord komen.

"Wie ben ik volgens jullie?"

Delen de leerlingen de opinie van de scharen? Of geloven zij wel in Jezus Christus, de Mensenzoon? That 's the question.

Het is een heel spannende vraag voor de leerlingen. Misschien ook wel voor de Heer Jezus zelf. Hoewel hij zijn vrienden heel goed kent en hun gedachten en gevoelens weet. Jezus wil met deze vraag het geloof van zijn leerlingen aan de oppervlakte brengen. Wat in hun hart leeft, wat in hun hart gelegd is, wil hij naar buiten brengen in een klip en klare belijdenis.

"U bent de messias, de Zoon van de levende God, 'antwoordde Simon Petrus." (vs. 16)

Petrus antwoordt spontaan en uit de grond van zijn hart. Het is geen particuliere belijdenis van Simon persoonlijk. Hij zegt het namens alle leerlingen die daar bij Jezus zijn, namens de twaalf dus. Jezus vroeg het immers aan hen allemaal. Het is hun antwoord. Het is hun geloofsbelijdenis:

"U bent de messias, de Zoon van de levende God."

Het komt recht uit het hart van Simon en zijn collega's. Ook al hebben ze het gewicht en de diepgang van die woorden niet door. Kijk maar naar het vervolg en naar de reactie van Petrus op Jezus' eerste aankondiging van zijn lijden.

"Petrus nam hem ter zijde en begon hem fel terecht te wijzen: 'God verhoede het, Heer! Dat zal u zeker niet gebeuren!'" (vs. 22)

Petrus vat het niet. God is Jezus toch genadig!? Dan kan het toch niet zo zijn dat God zijn Zoon aan lijden en kruis overgeeft?

Maar deze reactie maakt de belijdenis van Simon niet onschadelijk of ongedaan. Dat blijft wel staan. Daarom juist zijn zijn latere woorden voor Jezus zo pijnlijk en venijnig. Jezus proeft het gif van de satan in die woorden. En hij draait zich daar met kracht bij weg.

De leerlingen kennen en erkennen Jezus als de messias, de Christus, de Zoon van de levende God. Voor hen is hij dus meer dan een profeet! Dat heeft Jezus in zijn prediking en in zijn genezende activiteit meer dan eens laten zien en horen. En dat is bij de twaalf leerlingen aangeslagen en in hun hart terecht gekomen.

Jezus' tussenevaluatie levert ook dit resultaat op: het beginnend geloof van zijn leerlingen. Dat is een grote vreugde voor de Mensenzoon. Jezus laat dat ook duidelijk merken.

4. Verbondenheid met boven

Jezus is heel blij met het antwoord van Simon Petrus. Dat blijkt wel uit zijn reactie erop.

"Gelukkig ben je, Simon Barjona, want dit is je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader in de hemel." (vs. 17)

Dat is een welgemeende felicitatie. Een nieuwe persoonlijk gerichte zaligspreking voor Simon. Maar met uitstraling op de andere leerlingen.

Jezus is zo blij met het antwoord van Petrus, omdat hij daarin de hand van zijn Vader in de hemel opmerkt. Petrus' belijdenis is het eigen werk van God zelf en vrucht van de Heilige Geest.

'Simon Barjona, dit is je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard.' Zover komt een mens niet. Hooguit tot: 'Jezus is een profeet van groot kaliber.' Of: een wijze leraar. Of: het grote voorbeeld voor mensen.

'Mijn Vader heeft het je onthuld. Hij heeft het in je hart gelegd. Niemand anders.' Naast het verdriet om de afwijzende reactie van de mensenmenigte en hun leiders is er de vreugde bij Jezus om het geloof van zijn leerlingen. Wat de Heer uit kracht van zijn opdracht heeft gesproken en verkondigd – in beelden en openlijk – komt uit de mond van Petrus weer naar de Meester terug.

Jezus ziet hier bevestigd wat hij in grote vreugde tegen zijn Vader heeft gezegd. In Matteüs 11:25 en 26. (De preek van een paar weken geleden ter inleiding op 'Leven in verbondenheid'.)

"Ik loof u, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat u deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt gehouden, maar ze aan eenvoudige mensen hebt onthuld. Ja, Vader, zo hebt u het gewild."

Vader openbaart de Zoon.

Een echo op deze lovende woorden van de Heer horen we in Jezus' reactie op Petrus' belijdenis. Petrus en zijn medeleerlingen zijn gelukkig, wanneer ze zien en geloven wie de Mensenzoon is: de messias, de Zoon van de levende God. Want dat heeft de Vader hun geopenbaard!

Ik wil op dit punt even weer de link leggen met 'Leven in verbondenheid'. In het eerste deel gaat het om 'Hij is een God van verbondenheid' en 'Drie-enige verbondenheid'.

Jezus maakt in zijn reactie op Petrus' belijdenis duidelijk, dat de Vader de leerlingen aan de Mensenzoon verbindt. Door de Heilige Geest, zeggen wij erbij. Al wordt Hij hier in onze tekst niet genoemd. God de Vader openbaart de Christus aan de leerlingen, aan allen die Hij aan zijn Zoon geeft.

En in Jezus ben je dus verbonden aan de Drie-enige God. Drie-enige verbondenheid waarin ieder die in Jezus Christus gelooft wordt opgenomen.

Dat is een mooi accent in het eerste deel van ons themaboek. In Jezus Christus komt God zelf dichtbij mensen. Jezus Christus is de Mensenzoon én de Zoon van God. Verbondenheid aan hem is dus verbondenheid aan God Drie-enig, Vader, Zoon en Heilige Geest.

Dat evangelie van de messias is de rotsgrond, waarop Jezus Christus zijn gemeente bouwt. Petrus is met zijn belijdenis een rotsblok uit hetzelfde graniet gehouwen. Dat zegt de Heer zelf. Die gemeente op de rots is zo'n sterke werkelijkheid, dat *"de poorten van het dodenrijk zullen haar niet kunnen overweldigen."* (vs. 18)

Een klein begin van die 'rotsgemeente' is er al. Een kleine kring van gelovige leerlingen. Ja zeker, zij moeten nog een heel stuk verder komen. Ze moeten gaan begrijpen en aanvaarden, dat de Mensenzoon *"veel zou moeten lijden door te doen*

van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, en dat hij gedood zou worden, maar op de derde dag uit de dood zou worden opgewekt.” (vs. 21)

De Mensenzoon moet steeds zwakker worden om op die manier de kracht van God aan de dag te brengen: het mysterie van Jezus Christus, de Zoon van God.

Hij is – en nu trek ik in beeld een ander bijbelgedeelte, dat in het boekje aan de orde komt, - de Leeuw uit Juda, die het Lam van God blijkt te zijn. Openbaring 5. Ook zo'n groot mysterie, waar Johannes en heel de hemel zich over verwondert. En waarvoor de aanbidding opklinkt tot God en het Lam.

Suggestie voor de komende gespreksavonden: Probeer in het tekstgedeelte van vanmorgen te ontdekken welke woorden van Jezus je als 'Leeuw-woorden' zou kunnen aanduiden en welke als 'Lam-woorden'. Dus: kracht en zwakheid van de Mensenzoon naast elkaar in de ene Jezus.

Tot slot ga ik nog even terug naar de centrale vraag uit deze preek: Wat heb jij met Jezus Christus, de Mensenzoon? Kunnen we dat met elkaar delen in de gemeente? De Vader wil het je openbaren en de Geest wil het je geven in je hart en je mond: de verbondenheid met Jezus Christus.

Sla de Bijbel maar open! En leer Christus kennen.

Amen.